

Toamna dintre două trădări

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

- Mă doare toamna ca un spin în suflet
Înfipt adânc și totuși, undeva,
Pe-un țărm de cer, o rază de lumină,
Îmbracă în albastru tâmpla ta.

Pe plaje trece vântul și-nserarea
Cu pași nostalgici piaptăn-amintiri,
N-aș vrea să știu ce gust are trădarea,
Și totuși, toamna vine... O respiri

În fiecare frunză ce sfârșește
Pe caldarâmul ud. De ce nu-mi legi
La ochi eșarfe albe? Îndrăznește
Să simți durerea mea și-o să-nțelegi!

- Mi-e dor de toamnă ca de-un vis ferice,
De-un miez rotund de fruct, bogatul rod
Să-mi îndulcească viața. Un complice
E visul meu cu tine... Eșafod,

Din frunze moi păstrând parfumul verii,
Voi înălța și-o să murim gustând
Din pasiuni, iar la căderea serii
Vom învia sub trena unui gând

Ce te va ține-o toamnă lângă mine,
La pieptul meu să guști din struguri copti,
Aceasta nu-i trădare, toamna vine
Lăsând cortina ploii peste nopți.

Liliana Trif & Ioan Grigoraș